

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VII.39.109/2022/2.
A tanács tagjai: Dr. Fekete Ildikó a tanács elnöke
Dr. Remes Gábor előadó bíró
Dr. Varga Zs. András bíró
A felperes: felperes1
cím1
A felperes képviselője: ügyvéd1
cím2
Az alperes: Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal
cím3
Az alperes képviselője: Dr. Papp Katalin kamarai jogtanácsos
A per tárgya: földforgalmi ügyben hozott 588756-2/2021. számú határozat,
mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata
A fellebbezett határozat: a Debreceni Törvényszék 103.K.701.373/2021/11. számú végzése
A fellebbezést benyújtó fél: a felperes (12. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 103.K.701.373/2021/11. számú végzése ellen a felperes által 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezést visszautasítja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság a 2021. október 15-én kelt 3. sorszámú végzésével a felperes keresetlevelét visszautasította.

[2] Végzésében tájékoztatást adott a végzés elleni fellebbezés elektronikus előterjesztésének módjáról, a P20-20-01 számú „Ürlap fellebbezés/bíróági meghagyással szemben ellentmondás előterjesztéséhez” elnevezésű nyomtatvány használatáról.

[3] A végzés ellen 5. sorszámon a felperes fellebbezést jelentett be, amelyet jogi képviselője elektronikusan, a P23-20-02 számú, „Ürlap egyéb beadvány benyújtásához” elnevezésű nyomtatvány használatával terjesztett elő.

[4] Az elsőfokú bíróság a fellebbezést a Kúriához, mint másodfokú bírósághoz felterjesztette. A Kúria azonban a 2021. december 1-jén kelt Kpkf.III.41.093/2021/2. számú végzésével az iratokat az elsőfokú bíróságnak visszküldte azzal, hogy vizsgálja a fellebbezés előterjesztéséhez használt ürlap megfelelőségét, és fontolja meg a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 102. § (1) bekezdés d) pontja alkalmazását.

Az elsőfokú bíróság végzése

[5] Az elsőfokú bíróság a 2021. december 17-én kelt, fellebbezett végzésével a felperes fellebbezését visszautasította a Kp. 102. § (1) bekezdés d) pontja alapján.

[6] Végzésének indokolásában felhívta a Kp. 29. § (1) bekezdését, 100. § (1) bekezdését, 112. § (1) és (3) bekezdéseit, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 608. § (1) bekezdését, a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet (Büsz.) 18. § (2) bekezdését, 75/C. § (2b) bekezdését, valamint az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (E-ügyintézési tv.) 9. § (1) és (4) bekezdéseit, az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet (E-ügyintézési vhr.) 37. § g) pontját, a bírósági eljárásokban és a bírósági igazgatásban rendszeresített nyomtatványokról szóló 12/2017. (IX. 29.) OBH utasítás 3. § 1.5. pontját, 10. § (1) bekezdését. Megállapította, hogy a keresetlevelet visszautasító végzésében adott tájékoztatás ellenére a felperes a fellebbezését nem az arra rendszeresített ürlap használatával terjesztette elő, és nem jelezte, hogy miért nem a megfelelő ürlapot használta, mi képezte a helyes benyújtás akadályát. Hivatkozott a Kúria Kpkf.V.35.368/2021/2., Kpkf.V.35.537/2021/3. és Kpkf.V.40.571/2021/3. számú végzéseire is.

[7] Az elsőfokú bíróság a végzésében tájékoztatást adott arról, hogy a végzés elleni esetleges fellebbezésnek tartalmaznia kell a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével, illetve azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a fellebbezett határozat jogkérdésben eltér.

A fellebbezés

[8] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését, és a keresetlevelet visszautasító végzés elleni fellebbezése érdemi elbírálását kérte.

[9] Előadta, hogy álláspontja szerint a P23-20-01 számú „Ürlap egyéb beadvány benyújtásához” elnevezésű nyomtatvány alkalmas a fellebbezés előterjesztésére. Univerzális, több funkcióban használható nyomtatványról van szó, amelyet a kitöltéssel maga tett erre alkalmassá, és aki azt elolvassa, tudja: melyik ügyben, kitől, milyen tárgyú beadvány érkezett. Utalt arra, hogy a nyomtatványok bevezetése óta minden fellebbezést ezen a nyomtatványon adott be, és ezt eddig soha senki nem kifogásolta, a Kúriának is megfelelt. A Kúria az iratok visszaküldésekor nem írta elő a fellebbezés visszautasítását, csak annak megfontolását várta el. Az elsőfokú bíróságnak a nyomtatvány megfelelőségét kellett volna vizsgálnia, márpedig az megfelelő volt, mert minden benne volt, aminek benne kellett lennie. Hangoztatta, hogy minden beadványt a tartalma szerint kell elbírálni. Kérte helyzetének átgondolását, meglátása szerint az ügymenetet nem bonyolítani, hanem egyszerűsíteni kell.

[10] Az alperes a fellebbezésre nem tett észrevételt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A fellebbezés érdemi elbírálására – az alábbiak szerint – nincs törvényes lehetőség.

[12] A Kp. 112. § (3) bekezdése folytán a végzés elleni fellebbezésekre is irányadó 100. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a fellebbezésnek a beadványokra vonatkozó általános szabályokon túlmenően tartalmaznia kell a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével, illetve azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a fellebbezett határozat jogkérdésben eltér. Hangsúlyozza a Kúria, hogy a fellebbezést megalapozó jogszabálysértés megjelölésének elmaradása a fellebbezés olyan mértékű fogyatékosága, amelyre vonatkozóan – a Kp. 104. §-ában foglaltakból következően – hiánypótlási felhívás nem adható ki, illetve e hiányosság önként sem pótolható a fellebbezésre nyitva álló határidő letelte után.

[13] Mindenekelőtt kiemeli a Kúria, hogy – a felperes előadásával szemben – több mint két tucat hasonló ügyében került sor iratvisszaküldésre a fellebbezés előterjesztéséhez használt ürlap megfelelőségének vizsgálata, és Kp. 102. § (1) bekezdés d) pontja alkalmazásának megfontolása érdekében. A felperes a fellebbezésében – az elsőfokú bíróság végzésében adott tájékoztatás ellenére – egyetlen, a fellebbezése alapját képező jogszabályhelyet, közzétett kúriai határozatot sem jelölt meg. Jogi képviselője részletezte ugyan a saját elképzeléseit az általa használt ürlap megfelelőségéről, de okfejtésében tartalmilag sem volt azonosítható – az elsőfokú bíróság jogszabályhelyekkel és kúriai határozatokkal alátámasztott indokolásával szemben – konkrét jogszabálysértésre hivatkozással. Ez pedig törvényi akadályát képezte az érdemi elbírálásnak.

[14] Minderre tekintettel a Kúriának a felperes fellebbezését a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 48. § (1) bekezdés k) pontja alapján vissza kellett utasítania.

A döntés elvi tartalma

[15] *A fellebbezést megalapozó jogszabálysértés megjelölésének elmaradása a fellebbezés olyan mértékű fogyatékosága, amelyre vonatkozóan hiánypótlási felhívás nem adható ki, illetve e hiányosság önként sem pótolható a fellebbezésre nyitva álló határidő letelte után.*

Záró rész

[16] A Kúria a fellebbezés visszautasításáról a Kp. 107. § (5) bekezdésére figyelemmel tanácsban, indokolással ellátott végzéssel határozott.

[17] Az alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért e körben a Kúriának a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81. és 82. §-aira figyelemmel döntenie nem kellett.

[18] A másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja értelmében tárgyi illetékmentes.

[19] A Kúria végzése ellen fellebbezésnek a Kp. 112. § (2) bekezdése alapján nincs helye.

Budapest, 2022. február 1.

Dr. Fekete Ildikó s.k.
a tanács elnöke

Dr. Remes Gábor s.k.
előadó bíró

Dr. Varga Zs. András s.k.
bíró